

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123243163
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6123243163.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava-Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátska kancelária Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava-Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, D. D., t. č. E. XXX/X, XXX XX F., o zaplatenie 2.935,63 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 21Csp/14/2023 - 77 zo dňa 09. októbra 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec v r a c i a okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd rozhodol tak, že:

„I. Súd žalobu zamieta.

II. Žalovanému sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.“

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že žalobca sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 2.935,63 EUR s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca (Tatrabanka, a. s.) uzavrel so žalovaným dňa 03. 11. 2016 zmluvu o vydaní súkromnej kreditnej karty č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“). Na základe tejto zmluvy boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky prostredníctvom kreditnej karty s dohodnutým úverovým limitom. Žalovaný napriek opakovaným výzvam neplnil pohľadávku riadne a včas, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Právny predchodca žalobcu zmluvu podaním zo dňa 14. 04. 2020 vypovedal. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dňa podania žaloby nič neuhradil. Žalobca si v konaní uplatnil sumu 2.935,63 EUR, ktorá predstavuje neuhradenú istinu spolu so zákonným úrokom z omeškania počnúc dňom 26. 10. 2022, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia mal prvoinštančný súd preukázané, že právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvoril zmluvu, ktorou poskytol žalovanému kreditnú kartu s úverovým limitom 3.000 EUR. Žalovaný neplnil svoje povinnosti zo zmluvy riadne a včas, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak postupca dňa 24. 02. 2020 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 3.633,63 Eur a listom zo dňa 14. 04. 2020 vypovedal zmluvu s účinnosťou odo dňa jej doručenia. Následne postúpil pohľadávku na žalobcu.

4. Súd prvej inštancie mal v prvom rade za to, že boli splnené podmienky pre mimoriadne zosplatenie úveru podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, a preto bola splnená aj povinnosť v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.. Na druhej strane však okresný súd konštatoval nespĺnenie zákonných podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „ZoB“). S ohľadom na doterajšiu rozhodovaciu prax a ustálenú judikatúru mal za to, že pre platné postúpenie pohľadávky

banky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB na iný subjekt je potrebná osobitná výzva banky klientovi, že je v omeškaní so splatením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Za takúto výzvu nepovažoval výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ, a ani výpoveď zo zmluvy, nakoľko tieto nespĺňali predpoklad samostatnej výzvy v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. Žalobca existenciu takejto výzvy netvrdil, ani ju v priebehu konania spolu s inými listinami nepredložil. Postúpenie pohľadávky zo strany právneho predchodcu žalobcu (banky) na žalobcu, tak bolo v zmysle § 39 OZ neplatným právnym úkonom pre rozpor so zákonom, a preto žalobca nedisponoval v konaní aktívnou vecnou legitímáciou. Okresný súd tak žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a tieto v konaní priznal v celom rozsahu žalovanému.

6. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že odvolací súd zmení rozsudok okresného súdu a žalobe vyhovie resp. rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Nestotožnil sa s právnym posúdením okresného súdu týkajúceho sa splnenia podmienok v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. Uviedol, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči jeho právnemu predchodcovi nepretržite dlhšie ako 90 dní a zároveň bol postupom opakovaním vyzvaný na úhradu svojho peňažného záväzku, a to výzvou zo dňa 24. 02. 2020, označenou ako „Výzva pred mimoriadnou splatnosťou“ (ďalej len „výzva“) a výzvou zo dňa 14. 04. 2020, označenou ako „Výpoveď zo zmluvy“ (ďalej len „výpoveď“). Žalobcovi nebolo zrejmé, prečo prvoinštančný súd nepovažoval výzvu, resp. výpoveď za kvalifikovanú výzvu v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. Obsahom výpovede bolo nielen oznámenie o vyhlásení splatnosti, ale aj výzva, aby žalovaný uhradil dlžnú sumu. Poukázal na to, že § 92 ods. 8 ZoB pojednáva len o písomnej výzve banky (bez akýchkoľvek osobitných náležitostí tejto výzvy) voči svojmu klientovi, t. j. výzve banky k úhrade úveru, resp. akejkolvek časti peňažného záväzku klienta. Namietal právne posúdenie § 92. ods. 8 ZoB vo vzťahu k existencii samostatnej výzvy banky. V tomto smere odkázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/165/2022 z 27. 09. 2023, ale aj na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/83/2021 z 30. 11. 2021, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/1/2021 z 18. 03. 2021 a Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/128/2019 z 23. 12. 2018, z ktorých citoval. Bol toho názoru, že v konaní predložil písomné výzvy pred postúpením pohľadávky na žalobcu, ktoré spĺňali podmienky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. Záver súdu prvej inštancie ohľadne neplatnosti postúpenia a nedostatku aktívnej vecnej legitímácie považoval za nepreskúmateľný, vychádzajúci z nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne zisteného skutkového stavu. Mal za to, že žalovaný nepoprel rozhodujúce skutkové tvrdenia ani aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Podľa názoru žalobcu v konaní preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu a okresný súd vec nesprávne právne posúdil a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pokiaľ dospel k záveru o opaku a žalobu zamietol.

8. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

9. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 CSP a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) rozsudok okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP: Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonával navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

11. Odvolací súd preskúmaním rozhodnutia dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, nakoľko súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil.

12. Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov

ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (viď uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/222/2009 z 26. februára 2010).

13. V danom prípade prvoinštančný súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB, a preto nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu pre rozpor so zákonom. Podľa názoru okresného súdu žalobca tak v konaní nedisponuje aktívnou vecnou legitimáciou v spore.

14. K postúpeniu pohľadávky medzi právnym predchodcom žalobcu ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25. 10. 2022. Okresný súd správne vyhodnotil právnu otázku týkajúcu sa splnenia zákonných podmienok spojených s vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ. Sporná otázka však spočíva v tom, že či v čase postúpenia pohľadávky boli splnené zákonné podmienky pre jej postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. Odvolací súd konštatuje, že pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB musia byť kumulatívne splnené dve podmienky, a to a) dlžník bol písomne vyzvaný zo strany banky, aby zaplatil svoj dlh, b) aj napriek písomnej výzve je dlžník v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní, čo i len s časťou dlhu. Postúpenie pohľadávky v rozpore s týmito podmienkami by predstavovalo absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ. Uvedené by malo za následok nepreukázanie aktívnej vecnej legitimácie postupníka. Odvolací súd poukazuje na to, že ZoB v ust. § 92 ods. 8 neustanovuje vo vzťahu k výzve žiadne osobitné náležitosti. Z tohto ustanovenia ZoB vyplýva len to, že banka môže postúpiť svoju pohľadávku, ak aj napriek písomnej výzve banky je klient v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Pri použití žiadnej z výkladových metód nevyplýva povinnosť banky osobitne oznámiť klientovi možnosti postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu osobu. Banka nie je povinná osobitne upozorňovať, resp. informovať dlžníka na skutočnosť, že po márnom uplynutí lehoty na zaplatenie dlhu bude oprávnená pohľadávku postúpiť na inú osobu (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/162/2022 zo dňa 27. 09. 2023). Ak teda banka vyzve dlžníka na úhradu presne špecifikovanej sumy pohľadávky, možno takúto písomnosť považovať za výzvu pred postúpením, od doručenia ktorej musí uplynúť aspoň 90 kalendárnych dní. Z výzvy nemusí vyplývať upozornenie o postúpení pohľadávky v prípade jej neuhradenia. Za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 ZoB možno považovať aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, ak jej obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/191/2021 zo dňa 30. 06. 2022).

15. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca v konaní predložil výzvu, ale aj výpoveď, ktorými právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlžných čiastok úveru. S ohľadom už na vyššie uvedené tak predmetná výzva, a taktiež výpoveď, majú náležitosti výzvy podľa § 92 ods. 8 ZoB. Ďalšou podmienkou je nepretržité omeškanie dlžníka od doručenia výzvy v zmysle § 92 ods. 8 ZoB viac ako 90 kalendárnych dní. S týmito podmienkami je však neodmysliteľne spojená otázka súvisiaca s objektívnou možnosťou žalovaného oboznámiť sa s obsahom doručovaných listín, ktoré je možné považovať za výzvy v zmysle § 92 ods. 8 ZoB a následnému začiatku plynutia 90 dňovej lehoty, po uplynutí ktorej je možné pohľadávku platne postúpiť na iný subjekt. V danom prípade bolo žalovanému výzva (č. I. 26 spisu) doručovaná v súlade s čl. 11.2.1 obchodných podmienok, ktoré boli súčasťou zmluvy na korešpondenčnú adresu, ktorou bola v zmysle zmluvy adresa trvalého pobytu žalobcu (č. I. 21 spisu). Žalovaný si však predmetnú výzvu neprevzal v odbernej lehote, a táto sa vrátila právnemu predchodcovi žalobcu dňa 03. 04. 2020 – fikcia doručenia (č. I. 48 spisu). Taktiež výpoveď (č. I. 24 spisu) bolo žalovanému doručovaná na adresu jeho trvalého pobytu. Z výpisu o sledovaní zásielky (č. I. 49 spisu) vyplýva, že žalovanému bola výpoveď doručená dňa 21. 04. 2020. Na základe uvedeného je tak zrejmé, že žalovaný mal možnosť sa oboznámiť s obsahom doručovaných písomností t. j. výzvy aj výpovede, pričom odo dňa, kedy sa mohol žalovaný oboznámiť s ich obsahom (03. 04. 2020 a 21. 04. 2020), ku dňu postúpenia pohľadávky (25. 10. 2022) bezpochyby uplynula 90 dňová lehota, počas ktorej bol žalovaný naďalej v omeškaní, čo i len s časťou svojho záväzku. Odvolací súd tak konštatuje splnenie oboch zákonných podmienok v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, a preto pôvodný žalobca mohol platne postúpiť svoju pohľadávku na žalobcu, ktorý je v spore aktívne vecne legitimovaným subjektom.

16. Vychádzajúc z aktuálnej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a na základe vyššie uvedeného bol tak právny názor okresného súdu o tom, že na platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB je potrebná samostatná písomná výzva banky, nesprávny.

17. Vo vzťahu k závislému výroku o trovách konania (II. výrok) odvolací súd uvádza, že v tomto smere je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné, nakoľko výrok rozhodnutia nekorešponduje s jeho odôvodnením. Okresný súd II. výkonom vyhlásil, že žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V zmysle § 219 ods. 4 CSP bol momentom vyhlásenia rozsudku týmto výkonom viazaný. Z odôvodnenia rozsudku (odsek 30) však vyplýva, že o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, pričom tieto priznal žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný v celom rozsahu a priznal mu nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. Uvedené odôvodnenie rozsudku nekorešponduje s výkonom rozsudku, keďže okresný súd žalobu zamietol, a preto úspešný bol v plnom rozsahu žalovaný a nie žalobca. Z uvedeného dôvodu je tak v rozhodnutí okresného súdu vo vzťahu o výroku o trovách konania nepreskúmateľné a zmätočné. Z uvedeného tak odvolací súd zrušil výrok aj závislý výrok o trovách konania v súlade s § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

18. Z uvedeného dôvodu, tak odvolací súd rozsudok okresného súdu v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP vo veci samej o zamietnutí žaloby (I. výrok) ako aj v závislom výroku o trovách konania (II. výrok) zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Po vrátení veci bude úlohou okresného súdu posúdiť žalobcom uplatnený nárok, pričom posúdi, či poskytnutý úver žalovanému ako spotrebiteľovi na základe zmluvy obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z.. Okresný súd všetky svoje závery odôvodní tak, aby rozhodnutie bolo preskúmateľné a aby zodpovedalo kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods.2 CSP, a teda dá odpoveď na všetky podstatné otázky, ktoré budú vyplývať z argumentácie strán sporu.

19. Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. V novom rozhodnutí rozhodne súd v zmysle § 396 ods. 3 CSP aj o trovách odvolacieho konania.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.